

лѣишницѣ-тѣ, нито има нѣкои израдни обичаи, нито са пѣкз четѣтз пророчества и евангелїа, като кога е бѣтнїе срецо нѣкои голѣмз празникз.

Кога са зафаца всенощница-та, отваратз са двери-тѣ като врата на небесно-то царство, и свещеникз-а огласава славѣ на света троица, и от-крива на вѣрни-тѣ тѣзи неизреченнѣ дълбочинѣ на божїе-то естество; Подирз тока тѣтакси ги по-виква да са поклонѣтз на оногова, кой то е былз причина, да е станалз тази тайна. Икна на хора-та: „Христѣ царю и Богѣ нашемѣ.“ — Тогава свещеникз-а сз кадилницѣ-тѣ вз рѣкѣ и предз него діаконз-а сзсз светилника-вз рѣкѣ идѣтз на-около по сичкѣ-тѣ църквѣ тѣй, щото да не остане ни едно мѣсто вз църквѣ-тѣ безз свѣтлость-тѣ на Христова-та благодать и безз изобилїе-то на светаго дѣха, кое-то знаменѣва таманз-а. Огнь-а и таманз-а вз тойзи славный часз наѣмаватз ни и гласз-а на створителя: „да бѣде свѣтз.“ И на божїй-а дѣхз, кой то са носаше надз безднѣ-тѣ, догдѣ не бѣше створенз тойзи свѣтз; защо-то до-гдѣ трае тойзи входз, пѣвцы-тѣ пѣѣтз, тойзи чѣдный псаломз: „благослави дѣше мол, Господа! Господи Боже мой ты си твърдѣ голѣмз, ты си са облакалз вз славѣ и хѣбость,“ сз който да-видз чрезз стихови, сз кои то го е Богз обдарилз, описва чѣдно створенїе-то на свѣта: „Господь са облича сзсз свѣтлость като сзсз дрехѣ, разширо-чава небе-то като чедзрз, направилз облацы-тѣ, да мѣ са кола, иде на вѣтренны крилье, прави